

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/75/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116212747
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2116212747.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Katarína Slováčková a sudcov: Mgr. Jozef Mačej a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobkyne: Mgr. I. I., narodená X.X.XXXX, trvale bytom J. XXX, právne zastúpená: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: O. E., narodený X.X.XXXX, trvale bytom J. XXX, právne zastúpený: JUDr. Ľudovít Štanglovič, advokát, so sídlom Jarmočná 2264/3, Šaľa, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaniach žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 33C/18/2016-950 zo dňa 23.4.2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 33C/18/2016-1029 zo dňa 26.8.2021, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 33C/18/2016-950 zo dňa 23.4.2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 33C/18/2016-1029 zo dňa 26.8.2021 vo výroku III., takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalovaného proti dopĺňaciemu rozsudku súdu prvej inštancie **o d m i e t a**.
- II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- III. Žalobkyňa **m á n á r o k** voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného tak, že z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov prikázal a) do výlučného vlastníctva žalobkyne: - nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. J., obec J., okres Trnava: spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2 k celku na parc. reg C KN č. 303/1, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1510 m², parc. reg. C KN č. 303/2, záhrada o výmere 500 m², parc. reg C KN č.304, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 992 m², - nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. J., obec J., okres Trnava: rodinný dom s. č. XXX a bazén postavené na pozemkoch parc. reg C KN č. 303/3-rod. dom, parc. reg. C KN č. 303/4-bazén, v zmysle Geometrického plánu č. 154/2013 na zameranie stavby na p. č. 303/3 k vydaniu kolaudačného rozhodnutia, úradne overený dňa 27.02.2014, - nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX, k. ú. J., obec J., okres Trnava: parc. reg. C KN č. 4350, orná pôda o výmere 1020 m², - osobné mot. vozidlo Mercedes - Benz S 350 CDI 4MATIC, VIN: WDD2210801A286548, e. č. TT777DY, - štvorkolka zn. CF MOTO RANCHER 600, VIN: LCELDUZ1XD6000577, e. č. TT723AK, - zostatok na bankovom účte vedeného v A. J., a.s., W: D v sume 32,86 eur, - zostatok na účte doplnkového dôchodkového sporenia DDS Tatra banky a. s., zmluva č. 6957027363, v sume 356,11 eur, - obchodný podiel žalobkyne v spoločnosti REVOL Consulting, s.r.o., so sídlom Boleráz 268, IČO: 36 255 548, vyjadrený vkladom vo výške 1.328 eur, b) do výlučného vlastníctva žalovaného: - obchodný podiel žalovaného v spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o., so sídlom Vlárka 28, Trnava, IČO: 44 808 321, vyjadrený vkladom vo výške 5.000 eur, - obchodný podiel žalovaného v spoločnosti REVOL Consulting, s.r.o., Boleráz 268, IČO: 36 255 548, vyjadrený vkladom vo výške 2.656 eur, výrokom II. uložil

žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 1.416.582,02 eur do 90 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom III. rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Dopĺňacím rozsudkom súd prvej inštancie návrh na prerušenie konania zamietol.

3. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 3, § 39, § 143, § 149 ods. 1, § 150 Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vecne potrebou vyporiadania zvoleným spôsobom, keď do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrili všetky rozsudkom vyporiadané veci a majetkové hodnoty uvedené vo výroku I. rozsudku. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že cena všetkých vecí a majetkových hodnôt v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov rozdelených medzi žalobkyňu a žalovaného je v celkovej výške 1.030.077,29 eur, a to nehnuteľnosti prikázané do vlastníctva žalobkyne v hodnote 541.670 eur, hnuťelné veci prikázané do vlastníctva žalobkyne v hodnote 23.000 eur, obchodný podiel prikázaný do vlastníctva žalobkyne v hodnote 77.155,56 eur, zostatky na bankovom účte a sporiacom dôchodkovom účte prikázané do vlastníctva žalobkyne v celkovej sume 388,97 eur a obchodné podiely žalovaného v hodnote 387.862,76 eura. Žalobkyni boli prikázané veci a majetkové hodnoty v sume 642.214,53 eur a žalovanému boli prikázané majetkové hodnoty v sume 387.862,76 eur. V rámci vyporiadania vecí a majetkových hodnôt je tak žalobkyňa povinná nahradiť žalovanému na vyrovnanie podielov sumu 127.175,88 eur. V rámci vyporiadania je žalovaný povinný uhradiť žalobkyni sumu 778.232,30 eur (t. j. 1/2 zo sumy 1.556.464,60 eur, ktorá bola použitá na uspokojenie jeho záväzkov z titulu pôžičiek). V rámci vyporiadania je žalovaný povinný vrátiť peňažné prostriedky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a je povinný uhradiť žalobkyni sumu 765.525,59 eur (t. j. 1/2 zo sumy 1.531.051,19 eur, ktorá bola použitá na poskytnutie úveru pre REVOL TT Consulting s. r. o.).

4. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie vecne argumentoval tým, že strany sa zhodli, že do majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov patria nehnuteľnosti - pozemky a rodinný dom, zhodne ustálili hodnotu nehnuteľností na sumu 541.670 eur. Ďalej sa strany zhodli, že do majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov patria osobné motorové vozidlo zn. Mercedes - Benz S 350 CDI 4MATIC a štvorkolka zn. CF MOTO RANCHER 600, zhodne ustálili zostatkovú hodnotu motorového vozidla na sumu 20.000 eur, zostatkovú hodnotu štvorkolky na sumu 3.000 eur. Súd prvej inštancie prikázal do vlastníctva žalobkyne nehnuteľnosti v súlade s návrhom strán, motorové vozidlá, keďže ich užíva, zostatok na bankovom účte vedeného v A. J., a. s., IBAN: D. v sume 32,86 eur, keďže je majiteľkou účtu, zostatok na účte doplnkového dôchodkového sporenia DDS Tatra banky a. s. zmluva č. 6957027363 v sume 356,11 eur, keďže je zmluvnou stranou zmluvy o doplnkovom dôchodkovom sporení. Súd prvej inštancie prikázal do vlastníctva žalobkyne obchodný podiel v REVOL Consulting, s.r.o. vyjadrený vkladom žalobkyne do základného imania spoločnosti vo výške 1.328 eur, ktorého hodnota je 77.155,56 eur a do vlastníctva žalovaného obchodný podiel v REVOL Consulting, s.r.o. vyjadrený vkladom žalovaného do základného imania spoločnosti vo výške 2.656 eur, ktorého hodnota je 154.311,10 eur. Súd prvej inštancie prikázal do vlastníctva žalovaného obchodný podiel v REVOL TT Consulting s. r. o. vyjadrený vkladom žalovaného do základného imania spoločnosti vo výške 5.000 eur, ktorého hodnota je 233.551,66 eur. Súd prvej inštancie ďalej vychádzal z právneho názoru, že pohľadávka na výplatu zisku v REVOL TT Consulting s. r. o. nie je vylúčená z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva, keďže o výplate zisku rozhodol žalovaný ako jediný spoločník ku dňu 3.1.2016, podiel na zisku sa dostal do dispozície žalovaného, ktorý s ním nakladal a rozhodoval o jeho použití. Žalovaný dňa 30.12.2015 rozhodol, že zisk v REVOL TT Consulting s. r. o. bude rozdelený spoločníkovi a vyplatený ku dňu 3.1.2016 a spoločnosť svoj záväzok ku dňu 3.1.2016 splnila tak, že zisk, ktorý by inak vyplatila na bankový účet žalovaného, započítala so svojimi pohľadávkami voči žalovanému, z titulu poskytnutého úveru ako aj z titulu povinnosti žalovaného vrátiť spoločnosti pôžičky. Súd prvej inštancie bol názoru, že žalovaný nadobudol oprávnenie disponovať s nárokom na podiel na zisku, keďže o výplate zisku rozhodol žalovaný ako jediný spoločník ku dňu 3.1.2016. Žalovaný si v rokoch 2013-2015 vybral zo spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. postupne sumu 1.556.464,60 eur, pričom je zrejmé, že počas trvania manželstva žalovaný uzatváral so spoločnosťou REVOL TT Consulting s. r. o. zmluvy o pôžičke, na základe ktorých spoločnosť poskytla žalovanému peňažné prostriedky v celkovej výške 1.556.464,60 eur. Keďže žalovaný svoje individuálne záväzky uspokojil z výnosu, ktorý by inak patril do bezpodielového spoluvlastníctva, je žalovaný povinný nahradiť žalobkyni takto spotrebovaný výnos vo výške 1/2, a preto je žalovaný povinný vrátiť žalobkyni to, čo bolo zo spoločného majetku použité na uspokojenie jeho individuálnych peňažných záväzkov. V rámci vyporiadania je žalovaný povinný uhradiť žalobkyni sumu vo výške 778.232,30

eur, t. j. 1/2 zo sumy 1.556.464,60 eur, ktorá bola použitá na uspokojenie jeho záväzkov z titulu pôžičiek. Žalovaný poskytol spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. pôžičku v sume 1.531.051,19 eur za účelom vyplatenia svojho zisku. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaný súborom zmluvných transakcií a účtovných operácií oddialil výplatu zisku, o rozdelení ktorého ako spoločník rozhodol. Svoju pôvodnú pohľadávku na výplatu zisku vo výške 1.531.051,19 eur transformoval na pohľadávku z titulu poskytnutého úveru a tento by mala spoločnosť REVOL TT Consulting s. r. o. použiť na výplatu jeho zisku. Súd prvej inštancie zhodnotil toto poskytnutie úveru ako konanie, ktorého účelom je oddialiť vyplatenie rozdeleného zisku, ktorý by inak patril do majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve, žalovaný postupoval cielene, keď v čase bezprostredne pred pojednávaním v otázke rozvodu manželstva prijal rozhodnutie o rozdelení dosiahnutého zisku a o spôsobe jeho výplaty takým spôsobom, aby zmaril naplnenie masy bezpodielového spoluvlastníctva peňažnými prostriedkami z výnosu z podnikania a vyplatenie zisku oddialil na čas po rozvode. Takýto právny úkon je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je neplatný. Znamená to, že takto boli neoprávnene použité peňažné prostriedky vo výške 1.531.051,19 eur a v rámci vyporiadania je žalovaný povinný vrátiť peňažné prostriedky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva a je povinný uhradiť žalobkyni sumu vo výške 765.525,59 eur, t. j. 1/2 zo sumy 1.531.051,19 eur, ktorá bola použitá na poskytnutie úveru pre REVOL TT Consulting s. r. o.. Keďže žalobkyňa je povinná titulom vyrovnania podielov v rámci vyporiadania vecí a majetkových hodnôt zaplatiť žalovanému sumu 127.175,88 eur, súd prvej inštancie započítal tento záväzok žalobkyne s jej nárokom na sumu 1.543.757,89 eur (778.232,30 eur + 765.525,59 eur) od žalovaného a priznal žalobkyni v rámci hodnotového vyrovnania sumu 1.416.582,02 eur. Vzhľadom na výšku peňažnej povinnosti uloženej žalovanému, súd prvej inštancie umožnil žalovanému splniť uloženú povinnosť v lehote 90 dní, ktorú považuje za primeranú na obstarania potrebných zdrojov na plnenie povinnosti.

5. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že sa rozhodovalo o rozdelení spoločného majetku bývalých manželov, pričom ich nároky na podiely sú rovnaké, a preto aj pomer úspechu vo veci bol na oboch stranách rovnaký.

6. Napadnutý dopĺňací rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 225 ods. 1, 2, 3, § 162 ods. 3, § 164 Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že žalovaný navrhol prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na tamjšom súde pod sp. zn. 13C/279/1999 o určenie vlastníckeho práva, ktorého účastníkom je na strane žalovaných aj spoločnosť REVOL TT Consulting s. r. o. a predmetom ktorého je určenie vlastníckeho práva SR, okrem iných aj k pozemkom zapísaným na Liste vlastníctva č. XXXX, pre k. ú. P., parc. reg. „C“ č. 8598/242, 8598/334 a 8598/339, na základe žaloby žalobcu SKP úpadcu Trnavské automobilové závody, štátny podnik v konkurze. Ďalej žalovaný návrh na prerušenie konania odôvodnil tým, že hodnota pozemkov bola určená znaleckým posudkom č. 23/2019, nie je zanedbateľná a podieľa sa na hodnote spoločnosti, čo má vplyv na hodnotu vyporiadavanej masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a preto prípadné rozhodnutie súdu v konaní sp. zn. 13C/279/1999 o tom, že REVOL TT Consulting s. r. o. nie je vlastníkom označených pozemkov, by malo vplyv aj na hodnotu obchodného podielu danej spoločnosti.

7. V napadnutom dopĺňacom rozsudku súd prvej inštancie vecne argumentoval tým, že nebol dôvod na prerušenie konania v prejednávanej veci, keďže sporové strany sa na hodnote obchodného podielu zhodli a navrhli, aby súd pri vyporiadaní ich spoločného majetku vychádzal z hodnoty určenej na základe zhodných tvrdení. Nakoľko súd prvej inštancie nemal pochybnosti o zhodných tvrdeniach strán ohľadom hodnoty obchodného podielu spol. REVOL TT Consulting s. r. o., zbral ich za základ svojho rozhodnutia v súlade so zásadou formálnej pravdy. Súd prvej inštancie tak nemal povinnosť skúmať, či zhodné tvrdenie korešponduje so skutočným stavom alebo nie, teda či hodnota obchodného podielu bola stranami určená s tým, že vlastníctvo pozemkov je dotknuté súdnym sporom o určenie vlastníctva. Keďže strany sa na hodnote obchodného podielu zhodli, alebo dôvod vyčkávať na právoplatnosť konania o tom, či REVOL TT Consulting s. r. o. je alebo nie je vlastníkom pozemkov pod stavbami výrobných hál, teda vyriešenie tejto spornej otázky by nemalo význam pre rozhodnutie súdu.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), d), h) Civilného sporového poriadku. Žalovaný v odvolaní uviedol, že vo výroku I. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je uvedený predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov, avšak zo súdom prvej inštancie zistenej hodnoty predmetov vyporiadania uvedených vo výroku I. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva povinnosť žalovaného zaplatiť žalobkyni

na vyrovnanie jej podielu sumu 1.416.582,02 eur. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že práve žalobkyňa je povinná vyplatiť žalovanému sumu 127.175,88 eur, avšak vo výroku II. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je to práve žalovaný, ktorý má vyplatiť žalobkyni sumu nezanedbateľného charakteru. Takýmto spôsobom je porušené právo žalovaného na spravodlivé konanie, zároveň nekorešpondovaním výroku I. s výrokom II. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, sa odníma žalovanému právo uplatniť odvolanie, keďže podľa ustanovenia § 358 Civilného sporového poriadku odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku súdu prvej inštancie nie je prípustné, pretože z výroku I. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva žiaden predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý by opodstatňoval povinnosť žalovaného vyplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 1.416.582,02 eur. V tomto prípade bola medzi stranami sporu sporná hodnota pohľadávky žalovaného na zisk (dispozície s ňou počas manželstva strán) v sume 3.087.515,79 eur. Z výrokov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva vyriešenie tejto spornosti pohľadávky, čím sa odníma žalovanému právo uplatniť odvolanie proti výroku, ktorým by súd prvej inštancie vyriešil predmetnú spornosť. Nárok na zisk žalovaného v postavení spoločníka nemôže byť predmetom vlastníctva, čím je výrok II. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie založený na nesprávnom právnom posúdení veci. Zisk spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. súd prvej inštancie považuje za výnos bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán konania, ktorý je potrebný vyporiadať, opomína však, že obchodná spoločnosť a jej majetok je oddelená od jej spoločníka, v tomto prípade žalovaného. Zisk obchodnej spoločnosti nepatrí ako výnos do bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán, nie je ziskom žalovaného, ktorý sám nie je podnikateľom, pretože účasť žalovaného na obchodnej spoločnosti nie je podnikaním. Súd prvej inštancie považuje za rovnaké inštitúty nárok na zisk, teda pohľadávku (právo na plnenie) a výnos, čo sú však odlišné inštitúty. Súd prvej inštancie nezdôvodnil, z akého dôvodu nárok na zisk žalovaného ako jediného spoločníka spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o., s ktorým sa disponovalo počas trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, patrí do bezpodielového spoluvlastníctva strán, z ktorého dôvodu je odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v tejto podstatnej otázke nepreskúmateľné a arbitrárne. Ustálená judikatúra sa vyjadruje zreteľne, že pohľadávky sa nepovažujú za predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov a riadia sa všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Správnosť názoru, že pohľadávka (ktorou je aj nárok na zisk žalovaného ako jediného spoločníka spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. a disponovanie s ním) nie je predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vyplýva aj zo systematického zaradenia ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka, ako aj utvrdzuje v tom, že stačí aby nárok mal charakter pohľadávky (práva na plnenie v zmysle ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka) a je vylúčená z predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súdom prvej inštancie uvedené okolnosti nezabavujú nárok na zisk žalovaného charakteru pohľadávky vylúčenej z masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ani možnosti žalovaného disponovať s pohľadávkou na zisk v súlade s všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov, teda s Občianskym zákonníkom, či Obchodným zákonníkom. Skutočnosť, že žalovaný ako spoločník rozhodoval o rozdelení zisku, je práve predpokladom vzniku pohľadávky žalovaného ako spoločníka na zisk podľa ustanovení § 125 ods. 1 písm. b) v spojení s § 132 ods. 1 Obchodného zákonníka a predpokladom nadobudnutia oprávnenia disponovania s nárokom na podiel na zisku, ktorý patrí aj z pohľadu Obchodného zákonníka len spoločníkovi v zmysle ustanovenia § 123 ods. 1 Obchodného zákonníka, ale uvedené nezabavuje nároku na zisk charakteru pohľadávky, ktorá je vylúčená z predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V rámci právneho charakteru nároku na podiel na zisk poukázal žalovaný na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obdo 10/2011 z 30.11.2011. Žalovaný ďalej uviedol, že vymáhať pohľadávku na zisk môže úspešne len osoba, ktorá má postavenie spoločníka spoločnosti, pričom aktívna vecná legitímácia je determinovaná hmotnoprávnym postavením. Dispozície žalovaného s pohľadávkou na zisk voči spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o., pri právnych úkonoch započítania a zmluvy z 3.1.2016 nespádali pod predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov a nedošlo nimi k vyplateniu zisku žalovanému ako výnosu z bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Dispozície žalovaného s pohľadávkou na zisk právnymi úkonmi v rámci zmluvy z 3.1.2016 a započítania boli vykonané v súlade so všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov, tak sa nikdy nestala predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov a nikdy nebola začlenená do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a zanikla pred zánikom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v súlade s týmito predchádzajúcimi názormi k otázke vzťahu pohľadávok a bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa ustálila v tom, že pohľadávky netvorí bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a disponovanie nimi sa spravuje všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov, je právne samostatné, čo žalovaný právnymi úkonmi dňa 3.1.2016 dodržal, čím došlo v súlade s právnym režimom záväzkových vzťahov k zániku

jeho pohľadávky na zisk a pohľadávka na zisk sa nestala výnosom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Nebolo sporným, že žalobkyňa nebola spoločníkom spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o., nemala oprávnenia spoločníka a nebola ani aktívne vecne legitimovaná k vymáhaniu pohľadávky na zisk, teda nemala k tejto pohľadávke ani hmotnoprávne postavenie. Súd prvej inštancie právne názory najvyšších súdnych autorít nerešpektoval a preberaním názorov Najvyššieho súdu Českej republiky z rozhodnutí sp. zn. 22Cdo/3725/2015 a sp. zn. 22Cdo/3192/2015 na predmetný prípad došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Súd prvej inštancie neprihliada na zásadný rozdiel v právnej úprave českého Občianskeho zákonníka novelou zákonom č. 91/1998 Sb., ktorá zaviedla v českej právnej úprave nový inštitút „spoločného jmění manželů“, ktorý je aplikovaný aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/3725/2015, avšak tento inštitút je odlišný od bezpodielového spoluvlastníctva manželov v slovenskom Občianskom zákonníku. Judikatúra slovenských najvyšších súdnych autorít sa pridrižiava inštitútu bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak, ako je vymedzené v ustanovení § 143 Občianskeho zákonníka, a preto sa za predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyslovene nepovažujú pohľadávky a záväzky. Súd prvej inštancie po právnej stránke nesprávne posúdil a vyporiadal v zmluve z 3.1.2016 vykonané započítanie pohľadávky žalovaného na zisk v časti 1.556.464,60 eur s pohľadávkou spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. na vrátenie rovnakej sumy, ktorá vznikla výbermi peňažných prostriedkov zo spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. uskutočnenými žalovaným v rokoch 2013 až 2015. Súd prvej inštancie si v odôvodnení napadnutého rozsudku protirečí, keď považuje nárok na zisk žalovaného za spoločný majetok, pričom ďalej uvádza, že ide o výnos dosiahnutý z oddeleného majetku. Súd prvej inštancie si nepreskúmateľne, bez poukazu na konkrétne dôkazy, resp. bez vykonania konkrétnych dôkazov, paušálne a arbitrárne ustálil, že tieto peňažné prostriedky neboli použité za účelom nadobudnutia vecí do bezpodielového spoluvlastníctva respektíve, ani neboli použité na bežnú spotrebu pre potreby pôvodnej spoločnej domácnosti žalobkyne a žalovaného. Pohľadávka žalovaného na podiel na zisku v časti 1.556.464,60 eur zanikla 3.1.2016 v súlade so všeobecným režimom záväzkových vzťahov započítaním pohľadávok, ktoré sú mimo sféry bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov (12.1.2016) predmetná pohľadávka neexistovala, teda súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď ju z akéhokoľvek dôvodu vyporiadaval. Súd prvej inštancie postupoval v rozpore s ustanovením § 149 ods. 4 v spojení s § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keď vyporiadal započítanie vzájomných pohľadávok žalovaného a spoločnosť REVOL TT Consulting s. r. o. v časti 1.556.464,60 eur bez návrhu strany, ktorý by bol podaný do 3 rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd prvej inštancie v rozpore s ustanovením § 150 Občianskeho zákonníka vyvodzuje dôsledok, že je to žalobca, ktorý musí preukazovať, že spoločné prostriedky nepoužil na oddelený majetok. K uvedenému dochádza dokonca za situácie, kedy žalobkyňa ani len netvrdila (v zmysle jej povinnosti a bremena tvrdenia a dokazovania podľa ustanovenia § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a nežiadala nahradiť vynaloženie zo spoločného majetku na jeho oddelený majetok. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vôbec nevyplýva, z akého právneho dôvodu súd prvej inštancie uložil povinnosť zaplatiť žalovanému žalobkyňi polovicu z nezanedbateľnej sumy 1.531.051,19 eur. Započítaním pohľadávky spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. na poskytnutie úveru s pohľadávkou žalovaného na zisk v časti 1.531.051,19 eur, pohľadávka na zisk žalovaného zanikla v súlade so všeobecným režimom záväzkových vzťahov. Súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka na zmluvu o úvere uzatvorenú medzi žalovaným a spoločnosťou REVOL TT Consulting s. r. o., pričom neaplikoval ustanovenia § 143, § 145 ods. 1 (a contrario) a ani § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka a neprihliadol na to, že predmetné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce bezpodielové spoluvlastníctvo manželov umožňovali žalovanému samostatne uzatvoriť zmluvu z 3.1.2016 so spoločnosťou REVOL TT Consulting s. r. o., keďže právna možnosť uzavierať zmluvy (mimo spoločných vecí) len jedným z manželov nie je existenciou bezpodielového spoluvlastníctva nijako obmedzená a uvedená špeciálna úprava má prednosť pred všeobecnou úpravou ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný právne úkony započítania pohľadávok a uzatvorenia zmluvy z 3.1.2016 vykonal v čase, keď jeho manželstvo nebolo rozvedené. Súd prvej inštancie vyporiadal pohľadávku v sume 1.531.051,19 eur, z ktorej polovicu hodnoty uložil ako povinnosť žalovaného zaplatiť žalobkyňi napriek tomu, že žiadna zo strán nenavrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku III. podala odvolanie žalobkyňa. Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že zásadnými otázkami konania bola otázka masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a otázka jeho hodnoty. Sporové strany pri nich zaujímali diametrálne odlišné postoje. Súd prvej inštancie vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie a v plnom rozsahu sa stotožnil s vymedzením masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobkyne, ako aj jeho hodnoty, ktorá podľa žalobkyne predstavovala sumu 4.117.593,09 eur, pričom hodnota masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov vymedzená žalovaným predstavovala sumu 873.681,21 eur. Z predložených dôkazov žalovaného bolo preukázané, že tento bezprostredne pred pojednávaním o rozvod manželstva urobil účelové a neplatné právne úkony, smerujúce k zásadnému zníženiu masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a poškodeniu žalobkyne. Taktiež v priebehu súdneho konania pred súdom prvej inštancie účelovo odmietal, že by do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrili ich spoločné obchodné podiely v obchodných spoločnostiach a predlžoval konanie opakovanými žiadosťami o odročenie pojednávania za účelom predloženia znaleckých posudkov. Posúdením otázky vymedzenia masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a jeho hodnoty sporovými stranami, ako aj ich postojmi v konaní, by súd prvej inštancie správne určil jej plný úspech vo veci. Žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o náhrade trov konania tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

10. K odvolaniu žalobkyne proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku III. sa vyjadril žalovaný. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že pokiaľ žalobkyňa poukazuje na stanovisko R 42/1972, tak z uvedeného nevyplýva a nemožno vyvodiť, že pri rovnosti podielu oboch bývalých manželov na mase bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (50 %) má žalobkyňa nárok na náhradu trov konania v zmysle zásady tzv. procesného úspechu (na strane žalobkyne). Žalobkyňa počas konania prezentovala viaceré tvrdenia o predmete bezpodielového spoluvlastníctva manželov, respektíve o spôsobe vyporiadania a výške vyrovnacieho podielu, ktoré boli protichodné. Žaloba bola podaná 30.5.2016 s tým, že žalobkyňa chcela vyporiadať konkrétne predmety bezpodielového spoluvlastníctva manželov bez toho, aby niekto niekoho z bývalých manželov vyplatil, s čím žalovaný v podaní z 25.8.2017 súhlasil. Žalobkyňa v podaní z 15.6.2018 začala tvrdiť, že hodnota spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o., respektíve príslušného obchodného podielu ku 31.12.2015 predstavovala 3.201.240 eur, z čoho polovica je 1.600.620 eur, ktorú hodnotu chcela urobiť predmetom vyporiadania v predmetnom konaní, čo sa však netýkalo rozhodného dátumu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov (zániku manželstva strán rozvodom 12.1.2016). V podaní z 9.9.2020 (po uplynutí troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov) označila žalobkyňa za predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov podiel na zisku spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. v sume 1.556.464,60 eur, ktorá však nie je hnutelnou vecou, pretože ide o pohľadávku, ktorá patrila iba žalovanému ako jedinému spoločníkovi uvedenej spoločnosti, a preto ako pohľadávka bola vylúčená z predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zároveň žalobkyňa tvrdila, že hodnota obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. (resp. obchodného podielu) predstavuje sumu 1.764.602,66 eur. V záverečnej reči z 8.10.2020 žalobkyňa dokonca uznala, že hodnota týkajúca sa spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o., ktorá sa má vyporiadať, je 233.551,66 eur určená Znaleckým posudkom č. 23/2019 predloženým žalovaným. Vzhľadom na diametrálne odlišné vyjadrenie žalobkyne k predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, respektíve hodnote spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o., keď v žalobe žalobkyňa nežiadala na vyplatenie žiadnu sumu, ale v konaní začala meniť hodnotu týkajúcu sa obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o., avšak v záverečnej reči uznala hodnotu podľa Znaleckého posudku č. 23/2019, nie je spravodlivé, aby žalobkyňa bola priznaná náhrada trov konania. Žalovaný odmieta, že by vykonal účelové úkony smerujúce k zásadnému zníženiu masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a poškodeniu žalobkyne. Dĺžka trvania znaleckého dokazovania súvisela s rozsahom predmetu, nakoľko sa musel hodnotiť „inventár“ obchodnej spoločnosti a znalecké posudky sú rozsiahle, obsahujú značné množstvo príloh. Žalovaný zabezpečil znalecké dokazovanie k určeniu hodnoty masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom žalobkyňa v predmetnej veci nezabezpečila ani jediný znalecký posudok, hoci to bola žalobkyňa, ktorá s odstupom času začala tvrdiť, že hodnota obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. je 3.201.240 eur a neskôr 1.764.602,66 eur. Vzhľadom na uvedené nemožno priznať odvolaniu žalobkyne úspech. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku III. v zmysle ustanovenia § 386 písm. d) Civilného sporového poriadku odmietol.

11. K odvolaniu žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie sa vyjadrila žalobkyňa. Žalobkyňa vo vyjadrení uviedla, že žalovaný koncipoval svoje odvolanie ako polemiku s účelovo vytiahnutými

časťami odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Primárne napáda právne posúdenie zahrnutia zisku obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. v sume 3.087.515,79 eur za obdobie 2009 až 2014 do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd prvej inštancie v rozsudku riadne vysvetlil, ako dospel k záveru o zahrnutí zisku obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. v sume 3.087.515,79 eur za obdobie 2009 až 2014 do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Naopak argumenty žalovaného v odvolaní o nesprávnom právnom posúdení veci sú bez vnútornej logiky, opory v zákone, v rozpore s dobrými mravmi a s princípmi všeobecnej spravodlivosti. Žalovaný vedie nezmyselnú polemiku s časťami odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré sú vytrhnuté z kontextu, pričom na podporu svojich argumentov vymenúva s vecou nesúvisiacu judikatúru súdov. Žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. potvrdil ako vecne správny.

12. K vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie sa vyjadril žalovaný. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že nemožno súhlasiť s názormi žalobkyne, že odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie je nesúrodé. Žalovaný v žiadnom prípade nevedie nezmyselnú polemiku s časťami odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ale žalovaný poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, od ktorej sa súd prvej inštancie odklonil a zároveň pochybil, keď aplikoval českú právnu úpravu spoločného jmění manželů podľa českého Občianskeho zákonníka, odlišnú od úpravy bezpodielového spoluvlastníctva manželov v slovenskom Občianskom zákonníku. Názory Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukazuje žalobkyňa, nemožno vzťahovať na špecifické odvolacie námietky žalovaného, ktoré sú reálnymi, podstatnými a opierajú sa o objektívne právo.

13. Proti dopĺňaciemu rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), d) Civilného sporového poriadku. Žalovaný v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie pri posudzovaní návrhu žalovaného na prerušenie konania nehodnotil dôkaz - Znalecký posudok č. 23/2019 v jednotlivosti a neprihliadol na ním určenú hodnotu sporných pozemkov, ktorá tvorí nie nezanedbateľnú časť hodnoty z celkovej hodnoty podielu obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o.. Správca konkurznej podstaty úpadcu Trnavské automobilové závody podal na Okresný súd Trnava žalobu o určenie vlastníckeho práva v prospech Slovenskej republiky aj k pozemkom č. 8598/242, 8598/334, 8598/339 evidovaných na LV č. XXXXX pre k. ú. P. vo vlastníctve obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o., ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 13C/279/1999. Súd prvej inštancie neprihliadol na dôkazy predložené žalovaným - uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 13C/279/1999-3899 z 10.3.2017, a to ani v súhrne so Znaleckým posudkom č. 23/2019. V prípade ak by v konaní o určenie vlastníckeho práva bolo vyhodnotené, že Slovenská republika je vlastníkom pozemkov č. 8598/242, 8598/334, 8598/339 evidovaných na LV č. XXXXX pre k. ú. P., tak by nebol dôvod prihliadať na ich hodnotu zvyšujúcu všeobecnú hodnotu obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o., čo by malo vplyv tak na predmet, ako aj hodnotu vysporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd prvej inštancie neposkytol v dopĺňacom rozsudku odpoveď na predmetnú podstatnú argumentáciu žalovaného k návrhu na prerušenie konania. Súd prvej inštancie už nezvažoval argumenty žalovaného, ktoré boli založené na Znaleckom posudku č. 23/2019 a teda neodkazoval na žiadne konkrétne dôkazy, na základe ktorých by zamietol návrh na prerušenie konania. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie tak, aby prerušil konanie vedené na súde prvej inštancie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 13C/279/1999.

14. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenými subjektami - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutia v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady

týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre odmietnutie odvolania žalovaného proti dopĺňaciemu rozsudku (§ 386 písm. c) Civilného sporového poriadku) a pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

16. Podľa § 355 ods. 2 Civilného sporového poriadku proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

17. Podľa § 357 Civilného sporového poriadku odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

18. Podľa § 386 písm. c) Civilného sporového poriadku odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu závisí od zistenia, ku ktorému dospeje po preskúmaní napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd môže rozhodnúť o odvolaní tak, že ho odmietne, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší. Bez toho, aby odvolací súd skúmal obsah napadnutého rozhodnutia, odvolací súd odvolanie odmietne, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, d) nemá náležitosti podľa § 363 Civilného sporového poriadku, ak pre vady odvolania, nie je možné v odvolacom konaní pokračovať. Ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému prípustné nie je, odvolací súd takéto odvolanie odmietne. Podľa všeobecnej úpravy Civilného sporového poriadku je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ak to zákon pripúšťa. Zákon pripúšťa v civilnom sporovom konaní odvolanie proti uzneseniam, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 357 Civilného sporového poriadku. Proti iným rozhodnutiam v civilnom sporovom konaní odvolanie nie je prípustné.

20. Neprípustnosť odvolania tak znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Preto výpočet prípadov, v ktorých je prípustné podať odvolanie proti uzneseniu, treba považovať za taxatívny a možno ho rozšíriť len zákonom.

21. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalovaným odvolaním napadnutý dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania sa považuje za uznesenie v zmysle ustanovenia § 234 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Napadnutý dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie majúci povahu uznesenia nie je v citovanom zákonom ustanovení § 357 Civilného sporového poriadku uvedený, z čoho možno vyvodiť jediný záver, že proti nemu nie je odvolanie objektívne prípustné. Tu odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že v zmysle ustanovenia § 357 písm. n) Civilného sporového poriadku je odvolanie prípustné len proti uzneseniu o prerušení konania (tzv. vyhovujúce

uznesenie), čo nie je prejednávaný prípad, keďže odvolaním bolo napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

22. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a tiež vyššie citované zákonné ustanovenia, odvolanie žalovaného proti dopĺňaciemu rozsudku súdu prvej inštancie tak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa a nevyhnutným tak bolo, aby odvolací súd podané odvolanie žalovaného proti dopĺňaciemu rozsudku s použitím ustanovenia § 386 písm. c) Civilného sporového poriadku odmietol.

23. Predmetom konania je vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov - strán sporu. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania strán sporu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či postupom súdu prvej inštancie došlo porušeniu práv strán sporu na spravodlivý proces, či konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a či súd prvej inštancie vec právne správne posúdil.

24. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

25. Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), d), h) Civilného sporového poriadku.

26. Odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé, pričom konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

27. Odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku dopadá na akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná mandukačná povinnosť súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní, porušenie viazanosti iným rozhodnutím alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

28. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

29. V prejednáwanej veci, pokiaľ išlo o napadnutú časť rozsudku vo veci samej, spornými a odvolaním žalovaného nastolenými otázkami boli otázka právnej povahy nároku na zisk žalovaného v obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o., resp. otázka zaradenia podielu na zisku žalovaného v obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a v nadväznosti na už uvedené otázky aj otázka výšky vyrovnacieho podielu.

30. Závery súdu prvej inštancie týkajúce sa vyporiadania a obsiahnuté (čo do zadefinovania tzv. masy BSM, spôsobu rozdelenia jednotlivých vecí - existujúcich ako v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, tak aj v čase jeho vyporiadania - medzi obe strany aj čo do tzv. širšieho vyporiadania - tohto prihládajúceho najmä na existenciu, resp. i neexistenciu niektorých ďalších

majetkových práv a hodnôt) v napadnutom rozsudku (v jeho odôvodnení) totiž treba považovať za súladné so zákonom i skutkovými zisteniami plynúcimi z riadne vykonaného dokazovania. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

31. Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t. j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacim do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka jednotlivých hodnôt bývalých manželov. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrilo a čo zároveň existovalo ku dňu jeho zániku. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, čo znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva strán a ich spoločného hospodárenia, rovnako vnosy a zápočty. Stanovenie rozsahu a ocenenia majetku a hodnôt v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je predpokladom pre určenie hodnotových podielov oboch manželov. Ak pri vyporiadaní nastane rozdiel medzi hodnotami, ktoré zostanú jednému z manželov a ktoré zostanú druhému, je potrebné vyrovnanie do výšky podielu vykonať formou zaplataenia príslušnej peňažnej sumy.

32. K odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nesprávne zaradil nárok žalovaného na zisk z obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, odvolací súd uvádza, že závery súdu prvej inštancie o tejto otázke považuje za dostatočné. Odvolací súd súhlasí so žalovaným, že v kogentnom ustanovení § 123 ods. 1 Obchodného zákonníka je zakotvené jedno zo základných práv spoločníka, nárok na podiel na zisku (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Obo 191/2003) a že samotná účasť žalovaného ako spoločníka v obchodnej spoločnosti s ručením obmedzeným nie je vykonávaním jeho vlastnej podnikateľskej činnosti (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 109/03), čo však neodporuje, vychádzajúc zo skutkových zistení v prejednávanej veci, zaradeniu podielu na zisku v obchodnej spoločnosti do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

33. Občiansky zákonník nemá výslovne ustanovenie o tom, ako majú byť vyporiadané pohľadávky a dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom a vznikli za jeho trvania. Tieto pohľadávky a dlhy totiž v ustanovení § 143 Občianskeho zákonníka nie sú výslovne upravené. Pri týchto osobitne neupravených vzťahoch je potrebné vychádzať z ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú vzťahy svojim obsahom najbližšie a primerane použiť ustanovenie § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka a vykonať tiež vyporiadanie pohľadávok a dlhov manželov, pokiaľ vznikli za trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva a v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom. Vyporiadanie týchto práv a povinností sa však týka vzťahu medzi manželmi a nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú účastníkmi konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (Zhodnotenie NS ČSSR, sp. zn. Cpj 86/71, R42/1972).

34. K uvedenej odvolacej námietke žalovaného odvolací súd uvádza, že spoločný majetok manželov je tvorený z jeho zdrojov. Vlastnými zdrojmi spoločného majetku manželov sú predovšetkým príjmy, ktoré tento majetok alebo vlastníctvo rozmnožujú predovšetkým na základe činnosti alebo nárokov jednotlivých manželov. Pokiaľ ide o podiel žalovaného na zisku v obchodnej spoločnosti, odvolací súd poukazuje na závery súdnej praxe i právnej teórie, podľa ktorých nielen mzda, ale aj akékoľvek iné peňažné plnenie, ktoré ktorýkoľvek z manželov získal počas trvania manželstva (s výnimkami uvedenými v zákone), sa stáva súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva okamihom ich vyplatenia niektorému z manželov. Vznik nároku na peňažné plnenie ešte nezakladá istotu, či vôbec, kedy a v akej výške bude toto peňažné plnenie skutočne vyplatené. Rozhodujúcim okamihom pre začlenenie do bezpodielového spoluvlastníctva je teda okamih nadobudnutia peňažného plnenia, nie vznik nároku na toto plnenie. Predmetom vypsoriadania je totiž len reálny spoločný majetok manželov, ktorý existoval ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Nemôže ním byť fiktívny majetok, ani majetok, vo vzťahu, ku ktorému

existuje iba tzv. čakateľské právo (viď JUDr. Imrich Fekete, CSc.: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2. zväzok, str. 378, Eurokódex, s.r.o., 2015).

35. V súdnej veci nie je sporné, že dňa 30.12.2015 žalovaný ako jediný spoločník obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. rozhodol o vyplatení zisku za roky 2009 - 2014 v celovej výške 3.087.515,79 eur svojej osobe s tým, že časť zisku v sume 1.556.464,60 eur bola použitá na úhradu pohľadávky žalovaného voči obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o., a to započítaním dňa 3.1.2016. Dňa 3.1.2016 uzavreli žalovaný ako veriteľ a obchodná spoločnosť REVOL TT Consulting s. r. o. zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalovaný poskytol obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. úver v sume 1.531.051,19 eur za účelom vyplatenia zisku jedinému spoločníkovi - žalovanému. Vychádzajúc z uvedených skutočností je odvolací zhodne so súdom prvej inštancie toho názoru, že podiel na zisku žalovaného v obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. sa nielen, že stal splatným za trvania manželstva strán sporu, ale žalovaný získal aj právo s ním nakladať. I keď dňom splatnosti podielu na zisku žalovaného neboli peniaze v sume 1.556.464 eur žalovanému vyplatené v hotovosti alebo prevodom na účet, boli v deň ich splatnosti jednoznačne použité k inej finančnej transakcii (zápočet vzájomných pohľadávok). Faktom teda je, že pohľadávka žalovaného na zisk v sume 1.556.464 eur bola dňa 3.1.2016 uspokojená, resp. uvedené peniaze zmenili vlastníka.

36. Žalovaný ďalej argumentoval tým, že zisk obchodnej spoločnosti nepatrí ako výnos do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keďže nie je ziskom žalovaného. V preskúmanom prípade však súd prvej inštancie nezahrnul do vypořádania zisk obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o., ale podiel žalovaného na zisku obchodnej spoločnosti ako jej jediného spoločníka. Žiada sa zdôrazniť, že súd prvej inštancie konštatoval a nespochybnil to ani žalovaný v odvolaní, že obchodný podiel v uvedenej spoločnosti patrí do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, a preto nie je možné stotožniť sa ani s odvolacou argumentáciou žalovaného, že podiel žalovaného na zisku obchodnej spoločnosti nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ako už bolo konštatované vyššie, spoločný majetok manželov je tvorený z jeho zdrojov, pričom vlastnými zdrojmi bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú v podstate príjmy, ktoré tento majetok alebo vlastníctvo rozmnožujú predovšetkým na základe činnosti alebo iných nárokov jednotlivých manželov. Aby sa majetok stal predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov, musí ísť o majetok nadobudnutý jedným, či oboma manželmi za trvania manželstva a nemôže byť daný zákonný a ani zmluvný dôvod, ktorý by ho z bezpodielového spoluvlastníctva manželov vylučoval. Do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí nepochybne aj akékoľvek iné peňažné plnenie, ktoré ktorýkoľvek z manželov obdržal za trvania manželstva. Neexistuje potom žiaden zákonný dôvod, aby bol akýkoľvek výnos z podielu na zisku žalovaného v obchodnej spoločnosti vylúčený z režimu bezpodielového spoluvlastníctva. Tento záver sa uplatní bez ohľadu na to, či výnosy spočívajúce v peňažnom príjme sú manželovi vyplatené v hotovosti alebo sú mu poukázané na účet v banke alebo dokonca bola vykonaná kompenzácia vzájomných pohľadávok, keďže platné právo nezakazuje poskytnúť peniaze bezhotovostne formou započítania, čo je aj prejednávaný prípad.

37. V prejednávanej veci bola ďalšou a odvolaním žalovaného nastolenou otázkou vynaloženia spoločných prostriedkov strán sporu v sume 1.556.464 eur na ostatný majetok žalovaného. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie preukazoval, že časť zisku v obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. v uvedenej sume započítal dňa 3.1.2016 so záväzkom žalovaného voči obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. titulom pôžičiek poskytnutých obchodnou spoločnosťou žalovanému. Žalovaný považoval za rozporný so zákonom postup súdu prvej inštancie, keďže žalobkyňa nežiadala nahradenie tejto sumy zo spoločného majetku na oddelený majetok žalovaného v lehote troch rokov od zániku manželstva.

38. Každý z manželov má pri vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva právo požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Nárok na refundáciu nákladov vynaložených z vylúčeného vlastníctva jedného z manželov do spoločného majetku je možné v rámci vypořádania priznať iba na návrh tohto manžela. Na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na samostatný majetok niektorého z manželov, musí súd pri vypořádání prihliadať aj bez návrhu (viď doc. JUDr. Marek Števec, PhD. a kol.: Občiansky zákonník I, Veľké komentáre, str. 1138, C. H. Beck, 2015).

39. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je každý z manželov povinný nahradiť to, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ak zákon používa slová, že je potrebné „nahradiť to, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo“, potom už z jazykového výkladu vyplýva, že ide o náklad, ktorý bol vynaložený v minulej dobe a jeho výška ku dňu zániku manželstva, ani ku dňu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva nie je nijako modifikovaná. Zákonodarca vychádza z toho, že manželia spoločne vynaložili spoločné prostriedky na ostatný majetok jedného z nich a s týmto ich použitím uzročením a vedomím si toho, že ich „vrátenie do bezpodielového spoluvlastníctva“ bude prichádzať do úvahy len pri jeho vysporiadaní. Práve princíp vysporiadania spočívajúci v tom, že tak sa vysporiada to, čo bolo manželmi v zhode vynaložené na ostatný majetok jedného z manželov, tiež vylučuje, aby také vyrovnanie bolo nemorálne (viď JUDr. Imrich Fekete, CSc.: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2. zväzok, str. 401, Eurokódex, s.r.o., 2015). Ustanovenie § 150 veta druhá Občianskeho zákonníka tak vytvára predpoklad k tomu, aby nedochádzalo k obohateniu jedného z rozvedených manželov na úkor majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a teda na úkor druhého manžela.

40. Pri vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva treba zohľadniť i pohľadávky v opačnej polohe, teda pohľadávky bezpodielového spoluvlastníctva manželov voči oddelenému majetku jedného z manželov (viď R 6/1972, R 27/1979). Ustanoveniu § 150 Občianskeho zákonníka zodpovedá taký postup, pri ktorom sa do hodnoty majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ktoré sa vysporiadava, zahrnie aj to, čo má každý z bezpodielových spoluvlastníkov nahradiť do tohto majetku, ak išlo o sumu vynaloženú na jeho individuálny majetok (viď R 27/1979).

41. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov bez návrhu musí prihliadať na to, čo zo spoločného majetku bolo vynaložené na ostatný majetok niektorého z manželov a nie je obmedzovaný žiadnou lehotou (tzv. pravidlo troch rokov formulované judikatúrou Najvyššieho súdu ČR), ako sa to snaží navodiť žalovaný v odvolaní. Súd rozhodujúci o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov musí do tohto konania zahrnúť všetok majetok, ktorý bol spoločný manželom a ktorý existoval ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva (rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 83/1998). Pokiaľ žalovaný argumentuje v odvolaní rozhodnutiami Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 1112/2006 a sp. zn. 22 Cdo 2881/2008, podľa ktorých súd môže vyporiadať len majetok, ktorý strany navrhli k vyporiadaniu súdnym rozhodnutím do troch rokov od zániku BSM, je jeho odvolacia argumentácia nenáležitá, keďže rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR nepredstavujú rozhodnutia najvyšších súdnych autorít v zmysle Čl. 2 Civilného sporového poriadku a nemožno ich ani zahrnúť pod pojem ustálenej súdnej praxe. Aj keď aplikačná prax už bezvýnimčne nepresadzuje zásadu tzv. úplného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (rovnako novšia česká judikatúra reaguje na posilnenie prejedávacej a dispozičnej zásady), odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na fakt, že žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie opakovane žiadala zahrnúť sumu 1.556.464 eur do predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov (viď napr. podanie žalobkyne zo dňa 9.9.2020, prednes PZ žalobkyne na pojednávaní dňa 11.9.2020).

42. Znenie druhej vety ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka ukladá povinnosť každému z manželov nahradiť, čo zo spoločného majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov vynaložil na svoj oddelený majetok. Zákon jasne formuluje náhradu ako povinnosť prihliadnuť pri určení náhrady na to, čo sa z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve vynaložilo na individuálny majetok jedného z manželov. V súdenom spore boli peniaze z podielu žalovaného na zisku obchodnej spoločnosti v sume 1.556.464 eur použité na splatenie pôžičiek žalovaného od obchodnej spoločnosti, pričom súd prvej inštancie konštatoval, že tieto spoločné peniaze strán sporu boli použité na uspokojenie individuálnych záväzkov žalovaného, a preto je žalovaný povinný nahradiť žalobkyni spotrebované peniaze v polovici. Žalovaný namietal, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie ustálil, že tieto peniaze neboli použité na nadobudnutie vecí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, resp. neboli použité na bežnú spotrebu pre potreby pôvodnej spoločnej domácnosti strán sporu, keď žalovaný dôvodil dôkazným bremenom na strane žalobkyne ohľadne vynaloženia BSM prostriedkov na oddelený majetok druhého manžela (poukazujúc pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 2263/2005). K uvedenej odvolacej námietke žalovaného o nahradení sumy 1.556.464 eur zo spoločného majetku vynaloženej na ostatný majetok žalovaného, odvolací súd uvádza, že závery súdu prvej inštancie o tejto otázke považuje za dostatočné. Pokiaľ ide o dôkazné bremeno ohľadne vynaloženia spoločného majetku manželov na oddelený majetok žalovaného, resp. ohľadne použitia peňazí z pôžičiek uzavretých žalovaným ako jedným z manželov s

obchodnou spoločnosťou na bežnú spotrebu, prípadne na nadobudnutie spoločných vecí, tu k záverom súdu prvej inštancie ťažko niečo dodať. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný ani neurobil v konaní pred súdom prvej inštancie žiadne tvrdenie o tom, že by peniaze z pôžičiek od obchodnej spoločnosti použil na spoločný majetok, žalovaný prisvedčil a preukazoval, že táto časť z jeho podielu na zisku bola použitá na zaplatenie formou započítania jeho pôžičiek poskytnutých mu obchodnou spoločnosťou (viď vyjadrenie žalovaného zo dňa 22.10.2020, viď žalovaným predložená inventarizácia účtu k 31.12.2015). Spornosť tvrdení strán o použití sumy 1.556.464 eur na individuálne pôžičky žalovaného nebola daná. Preto ani žalobkyňa nezaťažovalo dôkazné bremeno o preukázaní vynaloženia spoločného majetku na oddelený majetok žalovaného (splatenie pôžičiek), keďže skutkové tvrdenia o tejto otázke neboli medzi bývalými manželmi rozporné, ako sa mylne domnieva žalovaný. V súdenom spore bol podiel na zisku žalovaného v obchodnej spoločnosti použitý na úhradu jeho dlhov (jeho pasív), teda pohľadávka na zisk žalovaného na zisk bola realizovaná tak, že vystúpila z okruhu spoločného majetku manželov a bola použitá na zaplatenie dlhu jedného z manželov - žalovaného. Súd prvej inštancie postupoval náležitým spôsobom, keď bez návrhu prihliadol na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok žalovaného.

43. Ďalej žalovaný namietal, že nie je žiaden dôvod na to, aby mu z pohľadávky na zisk vo výške 1.531.051,19 eur bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi polovicu. Zo skutkových okolností zistených súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalovaný ako veriteľ na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 3.1.2016 uzavretej s obchodnou spoločnosťou REVOL TT Consulting s. r. o. ako dlžníkom poskytol sumu 1.531.051,19 eur ku dňu uzavretia tejto zmluvy na účely vyplatenie zisku jedinému spoločníkovi s tým, že sa zároveň dohodli na započítaní pohľadávky obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. voči žalovanému v sume 1.531.051,19 eur z uvedenej zmluvy a pohľadávky obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. voči žalovanému v sume 1.556.464,60 eur titulom pôžičiek oproti pohľadávke žalovaného voči obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. na vyplatenie zisku v sume 3.087.515,79 eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný poskytol obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. úver na vyplatenie zisku, pričom obratom zanikol záväzok obchodnej spoločnosti voči žalovanému vyplatiť mu podiel na zisku na základe vzájomných zápočtov. Obchodná spoločnosť uskutočnila započítanie svojej pohľadávky voči žalovanému na poskytnutie jej úveru v sume 1.531.051,19 eur v zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 3.1.2016 s pohľadávkou žalovaného voči obchodnej spoločnosti na vyplatenie mu časti zisku v sume 1.531.051,19 eur za roky 2009-2014 v zmysle rozhodnutia jediného spoločníka zo dňa 30.12.2015. Nepochybil súd prvej inštancie, keď konštatoval, že žalovaný svoju pohľadávkou na výplatu zisku v sume 1.531.051,19 eur transformoval na pohľadávkou z titulu poskytnutého úveru, a preto neoprávnenne použil spoločné peňažné prostriedky a je povinný zaplatiť z nich žalobkyňi polovicu. Rovnako ako v prípade sumy 1.556.464 eur odvolací súd konštatuje, že žalovaný i v prípade sumy 1.531,051,19 eur získal oprávnenie dňom 3.1.2016 s ňou nakladať, reálne s ňou aj disponoval. Žalovaný s pohľadávkou na vyplatenie zisku z obchodnej spoločnosti v sume 1.531.051,19 eur nakladal, teda peniaze boli nadobudnuté za trvania manželstva, i keď obratom uskutočnil jej započítanie. Žalovaný realizoval pohľadávkou na podiel na zisku, keďže ju použil k iným finančným transakciám. Žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie opakovane žiadala zahrnúť sumu 1.531.051,19 eur do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (viď napr. podanie žalobkyne zo dňa 9.9.2020, zo dňa 8.10.2020).

44. Žalovaný sa voči zaradeniu jeho podielu na zisku v obchodnej spoločnosti do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov bránil tým, že pohľadávka na zisk zanikla pred zánikom bezpodielového spoluvlastníctva manželov započítaním v rámci zmluvy zo dňa 3.1.2016, teda nikdy sa nestala predmetom bezpodielového spoluvlastníctva, a disponovanie s pohľadávkou na zisk pred jej vyplatením (zmluva z 3.1.2016 a poskytnutie úveru) nemôže byť kvalifikované za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, ako to urobil súd prvej inštancie. Odvolací súd po preskúmaní veci nedospel k záveru, že by úvaha súdu prvej inštancie v tomto smere bola nepatričná. Dôvody pre svoje rozhodnutie súd prvej inštancie vysvetlil v súlade so skutkovým a právnym stavom veci na základe výsledkov dokazovania, pričom odvolací súd sa s takýmto jeho postupom (s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prejednávanej veci) v celom rozsahu stotožnil.

45. Súdna riešenie vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov musí vychádzať zo zistenia všetkých dôležitých okolností prípadu ako základ pre celkové posúdenie. Je nevyhnutné mať zvlášť na zreteli, aby dosiahnuté riešenie bolo v súlade s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka) a aby bola zachovaná ekvita pri náležitej aplikácii ustanovení § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka,

ktoré sú navzájom prepojené. Z hľadiska dosiahnutia žiadaného spravodlivého riešenia je všeobecnosť ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka výhodou. Nepripustný je dogmatický prístup, či stereotyp, naopak je potrebné maximálne zohľadniť konkrétnu situáciu vyplývajúcu z variability skutočného života, a to za náležitého zhodnotenia rozhodujúcich okolností. Každá situácia sa musí posúdiť samostatne a konkrétne a súd musí zhodnotiť všetky dôležité okolnosti, aby nájdené riešenie bolo v súlade so zásadou rovnoprávnosti oboch manželov a uspokojilo pocit spravodlivosti.

46. Vo vzťahu k podielu žalovaného na zisku sa súd prvej inštancie správne zaoberal otázkou jeho skutočného nadobudnutia. Manželstvo strán bolo sporu rozvedené právoplatne ku dňu 12.1.2016 a splatnosť podielu na zisku bola stanovená na deň 3.1.2016, pričom uvedeným dňom žalovaný s pohľadávkou na zisk v obchodnej spoločnosti nakladal. Vo vzťahu k pohľadávke na podiel na zisku v sume 1.531.051,19 eur voči obchodnej spoločnosti uskutočnil zápočet s pohľadávkou obchodnej spoločnosti voči žalovanému na poskytnutie úveru v rovnakej sume len 9 dní pre rozvodom manželstva dňa 12.1.2016. Tiež pohľadávku na podiel na zisku v sume 1.556.464,60 eur započítal dňa 3.1.2016 s pohľadávkou obchodnej spoločnosti voči nemu v rovnakej sume na vrátenie pôžičiek, ktoré mu obchodná spoločnosť poskytla. V konaní žalovaný odmietal zaradenie podielu na zisku do predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov z dôvodu, že k vyplateniu zisku nikdy nedošlo a pohľadávka na zisk zanikla pred zánikom bezpodielového spoluvlastníctva. Hoci sa jedná o zisk obchodnej spoločnosti za obdobie šiestich rokov 2009 - 2014, žalovaný ako jediný spoločník obchodnej spoločnosti rozhodol o vyplatení zisku dňa 30.12.2015 so splatnosťou dňa 3.1.2016, teda so značným časovým odstupom od vytvorenia zisku, avšak počas prebiehajúceho konania o rozvod manželstva, päť dní pred vydaním rozsudku o rozvode manželstva zo dňa 5.1.2016. Podiel na zisku obchodnej spoločnosti v sume 3.087.515,79 je zároveň najväčšou majetkovou hodnotou patriacou do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. Všetky vyššie uvedené okolnosti a časový sled udalostí jednoznačne nasvedčujú tomu, že žalovaný pred očakávaným zánikom bezpodielového spoluvlastníctva manželov zámerne stanovil splatnosť pohľadávky na zisk v obchodnej spoločnosti pred rozvodom manželstva a svojou dispozíciou s ňou v deň jej splatnosti spôsobil aj jej zánik. Cieľom nakladania žalovaného s pohľadávkou na zisku v obchodnej spoločnosti bolo bezdôvodne a úmyselne sa zbaviť podielu na zisku spojeného s obchodným podielom z dôvodu, aby žalobkyňa vyplatil pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov čo najmenšiu časť, čomu nasvedčuje skutočnosť, že k týmto právnym úkonom došlo v čase potom, kedy žalobkyňa podala návrh na rozvod ich manželstva. Žalovaný ovládal svojou voľnou činnosťou otázku zániku pohľadávky na zisk bezprostredne pred zrušením manželstva rozvodom, ktorým konaním porušil zásadu súladného výkonu práv s dobrými mravmi.

47. V rámci úvah o dobrých mravoch podľa ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka je treba uvažovať o takom výklade, ktorým by sa zamedzilo úniku majetku zo sféry bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Presadeniu spravodlivého právneho riešenia vnútorných vzťahov medzi manželmi potom zodpovedal postup súdu prvej inštancie, ktorý do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov v súdenom spore zahrnul aj sumu 1.556.464,60 eur, aj sumu 1.531.051,19 eur, ktoré v súhrne predstavujú zisk obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. za roky 2009 - 2014. Iba takéto celkové riešenie vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov viedlo k spravodlivému rozhodnutiu.

48. Výsledky dôkaznej verifikácie všetkých právne relevantných dôkazných prostriedkov, ktoré boli potrebné k zisteniu skutkového stavu a vyplývajú z obsahu spisu, viedli k jednoznačnému záveru o určení rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zmysle ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka (pri ustálení masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov) a k naplneniu podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka (pri zohľadnení toho, že každý z manželov je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok), keďže poskytovali bezpečne zistený skutkový stav, ktorý bolo možné podriaďiť pod uvedené hmotnoprávne pravidlá. Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že podiel žalovaného na zisku v obchodnej spoločnosti REVOL TT Consulting s. r. o. bol správne zahrnutý do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Polemika o nesprávnosti súdom prvej inštancie vyslovených právnych záverov pre nezohľadnenie právnej argumentácie strany sporu, sama o sebe nie je presvedčivou bázou pre konštatovanie vecnej nesprávnosti rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne právne vec posúdil.

49. Žalovaný namietal nesprávnosť rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. i z dôvodu, že spolu navzájom nekorešponujú, keďže zo súdom prvej inštancie zistenej hodnoty predmetov vyporiadania uvedených vo výroku I. nevyplýva povinnosť žalovaného zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 1.416.582,02 eur v zmysle výroku II. a z výrokov rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva vyriešenie spornosti pohľadávky žalovaného na zisk. I uvedenú odvolaciu argumentáciu žalovaného považuje odvolací súd za nenáležitú z dôvodov uvedených nižšie.

50. V súdnom rozhodnutí je potrebné dôsledne rozlíšiť, čo má byť súčasťou výroku a čo má byť uvedené v odôvodnení. V prípade rozhodovania súdu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov do výroku rozsudku patrí, ktoré veci komu zostanú vo výlučnom vlastníctve (prípadne v podielovom spoluvlastníctve), komu prípadne tá ktorá spoločná pohľadávka a kto komu bude platiť ten ktorý spoločný dlh. Ak sa veci prikazujú do výlučného vlastníctva jednej zo strán a nie sú ešte v jej moci, je potrebné taktiež uložiť povinnosť takú vec vydať. Ak nejde o prípad, že čistá hodnota prikázaného majetku každej strane je rovnaká, je súčasťou rozsudku aj samostatný výrok o tzv. vyporiadavacom podiele. Nič iného do výroku nepatrí, teda ani zamietnutie návrhu na zaradenie alebo vyradenie vecí, pohľadávky alebo dlhu a pod.. Všetko, čo bolo potrebné vyriešiť pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a čo nepatrí do výroku, musí byť náležite uvedené v odôvodnení. V odôvodnení rozsudku o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov majú byť vyriešené všetky sporné predbežné otázky, ktoré sa týkajú rozsahu masy vyporiadavaného majetku. Teda, čo tam patrí a čo nie, aká je cena jednotlivých vecí, aká je výška pohľadávok a záväzkov a ktoré pohľadávky a dlhy sa súčasne stávajú predmetom vyporiadania, aká je celková hodnota vyporiadavaného majetku, ako sa určujú podiely oboch strán, ktoré veci majú vo svojej moci atď. V odôvodnení rozsudku musí byť uvedený aj spôsob výpočtu výplatovej povinnosti. I keď výroková časť rozsudku o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov obsahuje vždy viacero výrokov (medzi iným o tom, čo sa z BSM prikazuje tej ktorej strane a o tom, či a čo má jeden z nich plniť druhému na ich úplné vyrovnanie), treba na toto rozhodnutie hľadieť ako na jednotný celok, ktorý má komplexne vyporiadať doterajšie práva strán sporu z bezpodielového spoluvlastníctva manželov (vrátane tzv. širšieho vyporiadania) a konštituovať ich nové práva. Povinnosť jedného z manželov zaplatiť druhému manželovi sumu za účelom vyrovnania hodnôt aktív a pasív rozdelených medzi nich sa odrazí vo výroku o vyrovnaní podielov. Vzhľadom na vyššie uvedené je potom nenáležitá odvolacia argumentácia žalovaného, že z hodnoty predmetov uvedených o výroku I. rozsudku nevyplýva povinnosť žalovaného uvedená o výroku II. zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 1.416,582,02 eur, keďže vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva sa vykonáva ako tzv. širšie vyporiadanie, čo premietne súd vo výroku o vyrovnaní podielov.

51. Odvolací súd vždy skúma celé rozhodnutie súdu prvej inštancie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (všetky jeho výroky vo veci samej) a v rámci svojho odvolacieho prieskumu vždy skúma, či z odôvodnenia rozsudku je jednoznačne zrejmé, ako súd dospel k sume, ktorú je jedna zo strán sporu povinná zaplatiť na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva druhej strane spore (v preskúmanom prípade sa jedná o výrok II. rozsudku). Neopodstatnená je tak i ďalšia argumentácia žalovaného, že z výroku rozsudku nevyplýva vyriešenie spornosti pohľadávky na zisk a bolo mu odňaté právo na spravodlivé súdne konanie, keďže podať odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné, nakoľko vyriešenie predbežných otázok, dôvody a výpočet čiastky na vyrovnanie podielu sú presvedčivo a prehľadne uvedené v odôvodnení rozsudku o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom konečný úsudok súdu prvej inštancie o prejednávanej veci je vyjadrený vo výrokoch vo veci samej.

52. Závery súdu prvej inštancie, čo do zadefinovania tzv. masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, spôsobu rozdelenia jednotlivých vecí a napokon určenia výšky vyrovnacieho podielu žalobkyne, obsiahnuté v napadnutom rozsudku treba považovať za súladné so zákonom a skutkovými zisteniami plynúcimi z riadneho dokazovania a odvolaciemu súdu ostáva len konštatovať správnosť dôvodov použitých na podporu takýchto záverov a s týmito sa stotožniť.

53. V súvislosti s prejavmi nespokojnosti žalovaného s preskúmaným rozsudkom odvolací súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, podľa ktorej nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok (napr. II. ÚS 4/97, II. ÚS 3/97). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je,

aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti (napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05, I. ÚS 140/2017). Odvolacie námietky žalovaného vyhodnotil odvolací súd za nenáležité.

54. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú odvolaciu argumentáciu, zachádzajúcu do nadbytočných detailov a nespôsobilú privodiť úspech odvolaniu vo vzťahu k rozhodnutiu o výplatovej povinnosti žalovaného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

55. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalovaným nie sú naplnené.

56. Napokon predmetom prieskumu odvolacieho súdu zostal výrok o rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania napadnutý odvolaním žalobkyne i žalovaného. Súd prvej inštancie nepriznal žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania, keďže pomer úspechu a neúspechu bol rovnaký. Žalobkyňa vo vzťahu k rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I. namietala, že mala vo veci plný úspech vzhľadom na vymedzenie masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a jeho hodnoty stranami sporu, ako aj ich postojmi v konaní. Žalovaný v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie i vo výroku o náhrade trov konania, čo odôvodnil podmienenosťou tohto výroku k výrokom vo veci samej.

57. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (ods. 1). Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (ods. 2).

58. Rozhodnutie o náhrade trov konania v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov má svoje špecifická spočívajúce v tom, že rozhodnutie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželstva je v záujme oboch strán sporu, ktoré sú povinné vyporiadanie uskutočniť. V konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa premieta, že tu ide o tzv. iudicium duplex (žalobu môžu podať obidve strany, súd nie je viazaný žalobou). Pri stanovení úspechu s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku nie je možné vychádzať z toho, kto podal žalobu, kto sa ako v konaní bránil ale úspech alebo neúspech v konaní je až v tom, akého podielu sa komu dostane a v tomto smere na žalobe nezáleží. Nedá sa preto povedať, že plný úspech má ten, kto podal žalobu o vyporiadanie. Súd postupuje v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov ex offio, preto spravidla, ak sa dodrží základná parita podielov, čo je daný prípad, je na mieste, aby si každá strana platila náklady konania zo svojho, čo vedie nepochybne za takejto situácie k aplikácii ustanovenia § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. V konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva by totiž bolo možné priznať úspešnej žalobkyňi nárok náhradu trov konania len vtedy, pokiaľ by bolo preukázané, že pred podaním žaloby na súd oslovila bývalého manžela s konkrétnou ponukou na vyporiadanie, tento by túto ponuku odmietol a súd by následne v intenciách takejto ponúkanej dohody veci rozhodol. Tieto skutočnosti však v tomto prípade splnené neboli.

59. Pokiaľ teda ide o náhradu trov konania pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov odvolací súd zdôrazňuje, že pre úvahu súdu o náhrade trov konania má význam okolnosť, že súd v týchto sporoch nie je viazaný návrhom na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. To sa však neprejavuje vo vylúčení možnosti aplikácie ustanovenia § 255 Civilného sporového poriadku, ale v spôsobe, akým sa stanoví úspech vo veci. Podľa stanoviska NS ČR Rc 42/1972, ktoré je stále aplikovateľné a vyslovuje názor, že pokiaľ súdy vidia procesný úspech alebo neúspech oboch manželov v tom, akého veľkého podielu sa im zo spoločného majetku dostane, ide o postup, ktorý zodpovedá tomu, že súdy nie sú návrhom na vyporiadanie viazané pri zisťovaní rozsahu BSM a jeho

vyporiadání. Tento postup vyhovuje zrejme i potrebám praxe svojou jednoduchosťou, pričom nemožno prehliadnuť ani to, že zhodne postupujú súdy i pri vyrubovaní súdneho poplatku. Vzhľadom na spôsob vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného v pomere 1 : 1, prihliadnuc i na skutočnosť, že k uzavretiu dohody o vyporiadání bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo, nemožno vzhliadnuť úspech žalobkyne, pretože takéto rozhodnutie by bolo absolútne nespravodlivé pre žalovaného, ktorý bol v konaní rovnako úspešný ako žalobkyňa. Za tejto situácie je potom rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania s ohľadom na čiastočný úspech oboch strán, správny a v súlade s ustálenou súdnou praxou.

60. Na doplnenie uvedenej argumentácie k odvolacím námietkam žalobkyne ohľadne trov konania pred súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že nemožno súhlasiť so žalobkyňou v tom, že jej prináleží nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žalovaný urobil účelové a neplatné úkony smerujúce k zníženiu masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keďže rozdelenie masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov na polovicu sa odrazilo vo výške výplatovej povinnosti žalovaného, čo v konečnom dôsledku nemení nič na závere, že úspech oboch strán sporu bol vo veci rovnaký. Rovnako je nenáležitá argumentácia žalobkyne, že žalovaný predlžoval konanie svojimi opakovanými žiadosťami o odročenie pojednávania za účelom predloženia znaleckých posudkov, keďže strany sporu sa nevedeli zhodnúť na hodnote vyporiadavaných obchodných podielov, ku ktorej zhode dospeli až na poslednom pojednávaní v konaní pred súdom prvej inštancie.

61. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

62. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnej žalobkyne priznal voči žalovanému v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

63. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).